

De nye regioner og den talepædagogiske indsats i sygehusregi

V/ Suppleant i DSFA's bestyrelse, Talepædagog,
Annelise Bak, Universitetssygehuset Herlev

Gennem en årrække har talepædagoger været tilknyttet hospitalerne. Dette arbejde har primært rettet sig mod apopleksiramte med afatiske og/eller dysartriske vanskeligheder. Arbejdet indeholder udredning, eventuelt diagnostik, behandling/genoptræning og arbejde med pårørende.

I forbindelse med den nye regionsdannelse har der fra politisk hold været ønske om, at indlagte patienter fremover kun behandles af medarbejdere ansat i regionen, hvilket får konsekvenser for den talepædagogiske indsats på sygehusområdet.

Undervisningsministeriet har i den forbindelse taget to initiativer:

1) Ændret lovgivning:

Den talepædagogiske indsats i 13 af landets 14 Amter udgår fra de lokale Tale- og Høreinstitutioner/ Kommunikationscentre og er underlagt "Lov om specialundervisning" og dermed de kulturelle forvaltninger i de nuværende amter. Undtaget er dog Københavns Amt, der kort før årtusindskiftet besluttede at ansætte talepædagoger direkte på de tre amtslige hospitaler.

Med baggrund i det politiske ønske om en ansættelsesmyndighed har Undervisningsministeriet udarbejdet nyt udkast til "Lov om specialundervisning", hvoraf det fremgår, at specialundervisning ikke kan forekomme i hospitalsregi.

2) Undersøgelse af ressourceanvendelsen på sygehusene:

Undervisningsministeriet har som konsekvens af dette undersøgt hvor mange talepædagogiske ressourcer, der anvendes inden for hospitalsvæsenet: - et beløb svarende til 30 millioner Kr. Beløbet overføres ifølge Undervisningsministeriet og relevant lovgivning til regionerne.

Hermed ændres de lovgivningsmæssige forudsætninger for den nuværende talepædagogiske bistand i hospitalsregi i de fleste amter, og det er således lagt i hænderne på de kommende regioner, hvorledes den talepædagogiske indsats skal udformes fremover. Regionerne kan enten vælge at ansætte talepædagoger direkte på det enkelte sygehus eller købe talepædagogisk bistand fra det enkelte Tale- og Høreinstitut/ Kommunikationscenter.

Politisk og administrativt synes denne "overførsel" af personale forståelig nok. Men blandt landets talepædagoger er der dog stor bekymring for den konkrete udformning af den talepædagogiske indsats, og for at den potentielle faglige afsnøring, der kan blive konsekvens af ansættelser på sygehusene, kan medføre problemer med den faglige sparring, fravær af forskningsmiljøer og manglende nyudvikling inden for den talepædagogiske praksis. Dette stiller derfor som minimum krav om netværksdannelse, faglig supervision og forøget kursusaktivitet.

I Referenceprogrammet for behandling af patienter med apopleksi, som er udgivet af Sundhedsministeriet, fremhæves det, at den talepædagogiske indsats forventes at være tilstede i hospitalsfasen. Da de økonomiske betingelser herfor er tilstede i regionerne, ser Dansk Selskab for Apopleksi derfor med spænding frem til den konkrete udformning af den kommende talepædagogiske indsats i regionerne.